

The Holy See

PELLEGRINAGGIO DEL SANTO PADRE FRANCESCO

AL SANTUARIO DI NOSTRA SIGNORA DI FÁTIMA

in occasione del centenario delle Apparizioni della Beata Vergine Maria alla Cova da Iria
(12-13 maggio 2017)

***SALUTO DEL SANTO PADRE AI MALATI
AL TERMINE DELLA SANTA MESSA***

*Sagrato del Santuario, Fátima
Sabato, 13 maggio 2017*

[Multimedia]

Drodzy chorzy Bracia i Siostry!

Jak powiedziałem w homilii, Pan zawsze nas poprzedza: kiedy przeżywamy jakiś krzyż, On już przeszedł przezeń wcześniej. W swojej męce wziął na siebie wszystkie nasze cierpienia. Jezus wie, co to znaczy ból, rozumie nas, pociesza i daje nam siłę, jak robił to w przypadku św. Franciszka Marto i św. Hiacynty, i świętych wszystkich czasów i miejsc. Myślę o apostołe Piotrze, skutym kajdanami w więzieniu w Jerozolimie, kiedy cały Kościół modlił się za niego. A Pan pocieszył Piotra. Oto tajemnica Kościoła: Kościół prosi Pana, aby pocieszył strapionych, takich jak wy, i On was pokrzepia, choćby w ukryciu; i pokrzepia was darem męstwa.

Drodzy pielgrzymi, mamy przed oczyma Jezusa ukrytego, ale obecnego w Eucharystii, podobnie jak mamy Jezusa ukrytego, ale obecnego w ranach naszych braci i sióstr chorych i cierpiących. Na ołtarzu czcimy Ciało Jezusa; w tych braciach znajdujemy rany Jezusa. Chrześcijanin adoruje Jezusa, chrześcijanin szuka Jezusa, chrześcijanin potrafi rozpoznać rany Jezusa. Dziś Dziewica Maryja powtarza nam wszystkim pytanie, jakie zadała przed stu laty pastuszkom: «Czy chcecie ofiarować się Bogu?». Odpowiedź — «Tak, chcemy!» — daje nam możliwość zrozumienia i naśladowania ich życia. Przeżywali je ze wszystkimi jego radościami i cierpieniami, w postawie ofiary dla Pana.

Drodzy chorzy, przeżywajcie swoje życie jako dar i, jak pastuszkowie, mówcie Matce Bożej, że chcecie ofiarować się Bogu z całego serca. Nie uważajcie siebie jedynie za adresatów solidarności charytatywnej, ale czujcie się w pełni uczestnikami życia i misji Kościoła. Wasza obecność milcząca, ale bardziej wymowna od wielu słów, wasza modlitwa i codzienne ofiarowywanie waszych cierpień w jedności z cierpieniami Jezusa ukrzyżowanego za zbawienie świata, cierpliwa, a nawet radosna akceptacja waszego stanu są bogactwem duchowym, majątkiem dla każdej wspólnoty chrześcijańskiej. Nie wstyďte się tego, że jesteście cennym skarbem Kościoła.

Jezus przejdzie blisko was w Najświętszym Sakramencie, aby wam okazać swoją bliskość i miłość. Powierzcie Mu swój ból, swoje cierpienie, swoje zmęczenie. Możecie liczyć na modlitwę Kościoła, która ze wszystkich stron wznosi się do nieba za was i z wami. Bóg jest Ojcem i nigdy o was nie zapomni.